

بررسی آمار ده ساله تومورهای مغزی در مراکز جراحی اعصاب دانشگاه تهران

دکتر سید ابراهیم کتابچی * - دکتر سید محمد قدسی **

مقدمه

توسط آقای پروفسور عاملی و همکاران (۱)، زمان شروع مطالعه نمونه‌ها از سال ۱۳۵۶ (مارس ۱۹۷۸) انتخاب شد و برای زیاد شدن کمیت نمونه‌ها، که از نظر آماری قابل توجه باشد، مدت ده سال یعنی تا پایان سال ۱۳۶۵ (مارس ۱۹۸۷) تعیین گردید.

با علم و توجه به تفاوت‌های موجود در مراکز جراحی اعصاب از نظر بیماران ارجاع شده، وجود بخش‌های دیگر در بیمارستان که در مرور دخاصلی کار میکنند، امکانات تشخیصی متفاوت و بالاخره سلیقه درمانی مراکز، سعی شد که حداقل سه مرکز جراحی اعصاب دانشگاه تهران برای این بررسی انتخاب گردند که میزان تاثیر عوامل فوق بر روی نتیجه آماری حتی الامکان کاسته شود.

نمونه‌ها عمدها از طریق دفاتر بخش‌های آسیب-شناسی و برگه‌های درخواست و جواب پاتولوژی و سپس از طریق دفاتر بیوپسی بخشها استخراج شده و در موادی باهم مقایسه و تصحیح شده‌اند. نمونه‌هایی که بعلت عود و یا عامل مجدد بصورت مکرر بودند فقط بصورت واحد حساب شده‌اند. در مواردیکه یک بیمار در دو مرکز نمونه داشته فقط یکی از

نحوه بروز و انتشار و میزان شیوع بیماریها در جوامع انسانی حاصل برخوردو تداخل دودسته عوامل محیطی (مثل شکل زندگی و تفذهیه، سنت‌های قومی، عوامل بیولوژیک بیماریزا، عوامل شیمیایی و فیزیکی بیماریزا) و داخلی (استعدادهای ژنتیک اقوام و افراد مختلف) بوده و لذا درک و آگاهی نسبت به آن از اقدامات اساسی و اولیه شناخت علل اصلی و عوامل مستعد کننده بیماری در هر جامعه‌ای میباشد. از آنجاکه تفاوت‌های جغرافیائی در طرح بیماریهای مختلف در توازنی متفاوت جهان بسیار اهمیت پیدا کرده است جا دارد در کشور ایران نیز تحقیقاتی بدین منظور انجام گردد.

موضوع شیوع تومورهای مغزی در ایران متاسفانه تاکنون مورد بررسی دقیق قرار نگرفته است و در نتیجه ضرورت مطالعه در این زمینه کالا محسوس است. با توجه به مطالب فوق تصمیم گرفته شد که بطور مقدمه تعداد و شیوع انواع مختلف تومورهای مغزی مورد مطالعه قرار گیرد.

روش و مواد

با توجه به گزارش قبلی موجود از ایران در سال ۱۹۷۹

* - استاد یار و رئیس بخش جراحی اعصاب بیمارستان سینا.

** - استاد یار بخش جراحی اعصاب بیمارستان سینا.

نسبت مرد به زن برآسان نظریات STARR و ZULCH، ۵۵٪ به ۴۵٪ است (۱۲) که در این مطالعه نسبت فوق برابر ۸/۵۳ به ۲/۴۶٪ بوده است. این نسبت در گزارش قبلی مشخص نشده بود (۱) بطور کلی تومورهای مغزی دارای دو قله (PEAK) دردهاول و سپس ده سوم و چهارم و پنجم میباشد و پس از دهه هفتم شیوع آنها بسیار کم میشود (۱۲)، ولی در مطالعه فعلی انتشار سنی از طرح فوق تبعیت نمیکنداما از دهه ششم به بعد کاهش واضحی را نشان میدهد (۱۸/۳٪ در دهه پنجم و ۴/۵٪ در دهه هفتم).

در گزارش قبلی از ایران، برای گلیوم هارقی برابر ۴۵٪ قائل شده بودند که در مقایسه با آمار ممالک غربی در حد پائین بوده ولی در مقایسه با آمارهای جنوب شرقی آسیا برابراست (حداکثر ۷/۴۵٪ و حداقل ۳/۲۴٪) (۴). پرسور عاملی در بیان توضیح این مطلب، مسئله رشد سریع تومورهای گلیالی و درنتیجه مرگ زودرسا بین بیماران و مسائل اجتماعی ایران از قبیل بعد مسافت ز محدودیت مراکز جراحی اعصاب، رابعنوان دلیل ارائه میدهند (۱)، با قبول این فرضیه قاعده "پس از بهبود عوامل فوق بایستی آمارهای تومور گلیوم در ایران افزایش پیدا کند. با توجه به اینکه مقاله فوق حاصل جمع آوری نمونه ها در ظرف مدت حدود ۲۷ سال میباشد (۱۹۵۰ الی ۱۹۷۸) و تعداد ۱۵۰۵ مورد، یافتن ۲۴۶۹ مورد نمونه جراحی اعصاب در ظرف ده سال (۱۳۵۶ الی ۱۳۶۵) میتواند نشانه افزایش فعالیت جراحی اعصاب حداقل در مراکز مذکور، باشد. علیرغم این افزایش در تعداد، میزان تومورهای گلیالی نسبت به گزارش قبلی کاهش یافته است (۲۵٪ در مقابل ۴۵٪) (جدول شماره ۵).

در گروه بندی فرعی گلیومهایز در آمار موجود اکثربا آستروستومهای درجه پائین است (۷/۳٪ در مقابل ۶٪ در حالیکه در آمارهای منتشره از منابع غربی میزان آستروستومهای درجه بالا و گلیوبلاستوم مولتی فورم بسیار بیشتر ذکر شده است (۱۱-۱۱-۹-۴) (۱۲).

نکته دیگر در این زمینه، میزان تومور مدولوبلاستوم است که در هر دو گزارش از ایران نسبت به گزارشات موجود از کشورهای غربی افزایش قابل توجهی را نشان میدهد (۱۱/۵٪ تا ۱۰٪ در مقابل ۴/۳٪) (جدول شماره ۲) . در مطالعه تقاضاً تفاوت دیگر در میزان تومور اپاندیوم است که مجدداً در گزارشات ایران شیوع بیشتری را نشان میدهد (۶/۱٪ تا

آنها منظور شده است. برای دسته بندی ضایعات از دسته بندی BUTLER استفاده شده است (۱۲).

نتایج

در ظرف ده سال تعداد ۲۴۶۹ مورد تومور داخل جمجمه‌ای و جمجمه‌ای در این سه مرکز وجود داشته و در ظرف همین مدت در این مراکز تعداد ۱۲۸۱۵۱ مورد نمونه پاتولوژی مورد بررسی و اظهار نظر قرار گرفته است که براین قیاس ۹/۱٪ نمونه های بخش آسیب شناسی ضایعات تومورال و فضای گیر مغزی بوده‌اند.

در نمونه های فوق ۶۸۶ مورد گلیوم، ۵۹۱ مورد منتریوم، ۲۵۷ مورد آدنوم هیپوفیز، ۱۵۵ مورد شوآنوم، و ۱۷۸ مورد از گروه مادرزادی وجود داشته‌است (جدول شماره ۱).

در گروه گلیوم ها، آستروستومهای درجه و خامت پائین (I-II) با تعداد ۳۲۸ مورد (۳۲٪) در ردیف اول قرارداده شده‌اند و سایر تومورها عبارت بودند از آستروستومهای درجه و خامت بالا (III-IV) و گلیوبلاستوم مولتی فورم ۲۲۶ مورد (۲۶٪)، مدولوبلاستوم ۹۹ مورد (۱۱٪)، اپاندیوم ۹۳ مورد (۱۰٪) و الیگومندر و گلیوم ۴۸ مورد (۵٪) (جدول شماره ۲).

در گروه ضایعات مادرزادی تومورهای ذیل به ترتیب مشاهده شده‌اند: کرانیوفارنژیوم ۹۲ مورد (۵۱٪)، درموئید و اپیدرموئید ۶۴ مورد (۳۵٪)، کوردوام ۴ مورد (۷٪)، و تراتوم ۷ مورد (۳٪)، در این گزارش همانند گروه قبلی تعداد منتریوم ها زیاد (۵۹۱ مورد) بوده و میزان ۹٪ تومورها را تشکیل می‌داده است. از نظر سنی تعداد ۵۹ مورد در دو دهه اول عمر بوده‌اند (۳٪) (۲۸/۳٪) (جدول شماره ۳) . تعداد ۱۲۴۹ مورد بیماران مذکور و در ۱۰۷۴ مورد مونث بوده‌اند (۱۴۶ مورد نامشخص).

بحث

تومورهای سیستم عصبی ۹٪ تومورهای اولیه را تشکیل میدهند و ۸۵٪ آنها داخل جمجمه قراردارند (۹) . در مطالعه کنونی با توجه به مبهم بودن سایر نمونه های پاتولوژی (۱۲۸۱۵۱) امکان پیدا کردن این نسبت مقدور نیست.

دیگری نیز از آمریکا HASHMAT نشان داده که تومورهای گلیالی در سیاه پوستان آمریکا از سفید پوستان کمتر است و در مقایسه سیاهان آفریقانیز میزان کمتری از تومورهای گلیالی را نشان داده‌اند (۵). آیا یافته‌های فوق به نفع شرکت عوامل زننده و قومی در میزان بروز و نوع تومورهای عصبی نمی‌باشد؟

برای پاسخگوئی به سؤال فوق انجام مطالعات گسترده تر و بررسی‌های استوار شده بر شاخص‌های جمعیتی لازم می‌باشد که امیدواریم این مقاله‌گام کوچکی در راه آن تحقیقات باشد.

خلاصه

نمونه‌های پاتولوژی در سه مرکز جراحی اعصاب سینا، امام خمینی و دکتر شریعتی موربدبررسی قرار گرفته‌اند. در طی ده سال تعداد ۲۴۶۹ مورد تومور مغزی موجود بوده که ۵۳/۸٪ بیماران مذکور و ۴۶/۲٪ مونت بوده‌اند. شایع ترین نوع تومور مغزی از گروه تومورهای گلیالی بوده‌اند که ۳۵/۲٪ مجموعه را شامل می‌شده‌اند که در مقایسه با آمارهای غربی میزان کمتری را نشان میدهد. آستروسیتوم های درجه پائین، بر عکس سایر نقاط، در ایران درصد کمتری داشته‌اند. میزان اپاندیموم‌ها و مدولوبلاستوم‌ها در این گزارش بیشتر از آمار منابع غربی است. منتریوم مقام بعدی را اشغال کرده که مجدداً نسبت به گزارشات منابع غربی افزایش دارد (۶). آدنومهای هیپوفیز و تومورهای مادرزادی نیز در گزارش فعلی درصد بیشتری داشته‌اند (به ترتیب ۱۵٪ و ۷٪) که شبیه گزارشات ژاپن و آسیای جنوب شرقی است بررسی نمونه‌های بیشتر از سایر مراکز و مقایسه آنها با شاخص‌های جمعیتی، برای تعیین اثر عوامل زننده و قومی در تومورهای مغزی و عصبی، ضروری است.

از راهنمایی‌های استاد گرامی جناب آقای دکتر بهادری، بدینوسیله تشکر و قدردانی می‌گردد.

۱۰٪ در مقابل ۶ تا ۴٪ (جدول شماره ۲). پس از گلیومها از نظر شیوع منتریوم‌ها قرار دارند که در مقایسه با گزارشات دیگر غربی، افزایش چشمگیری را نشان داده (۲۳٪ در مقابل ۱۶ تا ۱۰٪)، ولی نسبت به گزارش قبلی از ایران از میزان آن کاسته شده است (۱۲٪ در مقابل ۲۹٪) (جدول شماره ۵). این تumor در گزارشات کشورهای آسیائی تا میزان ۲۹٪ در سنگاپور مشاهده شده است (۶).

در درجه بعد از نظر شیوع آدنومهای هیپوفیز قرار دارند که میزان آن در گزارش پروفسور عاملی ۶٪ بوده کما ایشان رقم فوق را بعلت اینکه در مرکز مربوطه تعاملی زیادی برای درمان این نوع تumor وجود داشته، و تقریباً "تصویر مرکز مرجعی در آمده بود، صحیح ندانسته و رقم درست آن را کمتر میدانند. علیرغم این تذکر و پیش‌بینی میزان تumor مذکور، آدنوم هیپوفیز، در سری فعلی به ۱۵٪ رسیده است (جدول شماره ۱)، این رقم با آمارهای کشورهای جنوب شرقی آسیا قابل مقایسه است که در سنگاپور ۱۵٪ و در هند ۴٪ بوده است (جدول شماره ۴ و مرجع شماره ۴).

نکته قابل ذکر دیگر در مورد تومورهای مادرزادی است که در سری فعلی نسبت به سری گذشته افزایش واضحی به چشم می‌خورد (جدول شماره ۵) و در مقایسه با آمار کشورهای غربی میزان آن در حد بالاتری قرار دارد ولی قابل انطباق با آمارهای کشورهای آسیائی است (جدول شماره ۴).

در مقایسه با آمارهای موجود از کشورهای دیگر مشاهده می‌شود که میزان تومورهای گلیالی در ایران و ژاپن و کشورهای جنوب شرقی آسیا کمتر از مراکز غربی است ولی آدنومهای هیپوفیز و تومورهای مادرزادی در ایران و کشورهای مذکور بیشتر از سایر گزارشات است (جدول شماره ۴) (۶-۱۱-۱۲).

آمار منتریوم هادر گزارش قبلی و فعلی درصد بالایی را نشان میدهد که محتاج بررسی بیشتر در مورد علت آن می‌باشد.

علاوه بر این از میان تومورهای گلیالی نیز در گزارش فعلی آستروسیتوم درجه پائین و مدولوبلاستوم واپاندیموم نسبت به گزارشات دیگر، عمده‌تا غربی، درصد بیشتری را شامل می‌شده در حالیکه آستروسیتوم‌های درجه بالا و گلیوبلاستوم مولتی فورم نسبت کمتری را در بر می‌گرفته است. در گزارش

تعداد	درصد	
۸۶۹	۳۵/۱	گلیوم
۵۹۱	۲۳/۹	منتریوم
۲۵۷	۱۰/-	آدنوم هیپوفیز
۱۵۰	۶/-	شوآنوم
۱۷۸	۷/۲	مادرزادی
۳۳	۱/۳	سارکوم
۶۹	۲/۷	عروقی
۶۲	۲/۵	کالواریال
۹	۰/۳	توبرکولوم
۵	۰/۲	گرانولوم
۱۵۲	۶/۱	غیر کلاسیفیه
۹۴	۳/۸	متاستاتیک
۲۴۶۹	X ۹۹/۱	جمع

جدول شماره ۱: تعداد و درصد گروه های مختلف تومور مغزی در گزارش فلی
× کمبود ۱/۹ % بعلت حذف رقمهای دوم و سوم پس از ممیز میباشد.

تعداد	درصد گلیومها	درصد مجموعه	
۳۲۸	۳۷/۷	۱۳/۲	آستروسیتوم I-II
۲۲۶	۲۶/-	۹/۱	آستروسیتوم III-IV و گلیوبلاستوم
۶	۰/۶	۰/۲	آستروبلاستوم
۴۸	۵/۵	۱/۹	الیگو دندرو گلیوم
۹۳	۱۰/۷	۳/۷	اپاندیوم
۹۹	۱۱/۵	۴/-	مدولوبلاستوم
۱۷	۱/۹	۰/۶	نوع MIXED
۳	۰/۳	۰/۱	پینئالوم
۲۱	۲/۴	۰/۸	پاپیلوم پلکسوس
۸	۰/۹	۰/۳	کوروئید
			کیست کلوئید

جدول شماره ۲: جدول تفکیکی گلیومها

درصد	تعداد	
۱۲	۲۸۰	۰-۹
۱۶/۳	۳۷۹	۱۰-۱۹
۱۸/۶	۴۳۴	۲۰-۲۹
۱۲/۳	۳۰۹	۳۰-۳۹
۱۸/۳	۴۲۶	۴۰-۴۹
۱۴/۳	۳۳۴	۵۰-۵۹
۴/۵	۱۰۶	۶۰-۶۹
۱	۲۴	۷۰-۷۹
۰/۰۴	۱	۸۰-

جدول شماره ۳: تعداد و درصد مبتلایان هر گروه

سری حاضر	گزارش پروفسور عاملی	
۲۵/۲	۴۵	گلیوم
۲۲/۹	۲۹	منزبیوم
۶	۹	شوآنوم
۱۰	۶	آدنوم هیپوفیز
۷/۲	۱/۵	مادرزادی
۱/۳	-	سارکوم
۲/۷	۲/۴	عروقی
۲/۵	-	کالواریال
۰/۳	-	توبرکولوم
۰/۲	۲	گرانولوم
۶/۱	۱/۶	غیر کلاسیفیه
۳/۸	۲/۵	متاستاتیک

جدول شماره ۵: مقایسه دو گزارش از ایران
xx ارقام بر حسب درصد است.

هند (۲گزارش)   زاین (۱گزارش)   سنگاپور (۱گزارش) مالزی (۱گزارش) ایران (گزارش فعلی) اروپا (۲گزارش) آمریکا (۴گزارش)

۴۱/۶	۴۶/۷	۳۵/۲	۳۳/۱	۲۴/۳	۳۲/۶	گلیوم
۱۵/۴	۱۹	۲۳/۹	۱۹/۵	۲۹/۳	۱۵/۹	منزبیوم
۱۷/۳	۴	۳/۸	۵/۳	۹/۳	۴/۳	متانساتنیک
۷/۳	۸/۲	۱۰	۴/۲	۱۵/۴	۱۱	آدنوم هیپوفیز
۳/۷	۷/۹	۶	۹/۳	۸/۱	۱۲	شوآنوم
۳/۴	۵/۲	۷/۲	—	—	۹/۶	مادرزادی
۳/۷	۱/۸	۲/۷	—	—	۳/۹	عمروفی
۱	۱/۳	۱/۳	—	—	۰/۰	سارکوم
—	۰/۰	۲/۵	—	—	۰/۲	کالواریال
۳/۶	۰/۴	۰/۳	—	—	۲/۷	توبرکولوم
۰/۳	۰/۱	۰/۰	—	—	۰/۳	گزانولوم
۱	۸/۳	۱/۶	۱۲/۵	۸/۴	—	غیر کلasseفیه

جدول شماره ۴: مقایسه گزارشات مختلف
xx ارقام برحسب درصد است.

REFERENCE:

- 1- Ameli N.O., et al, Incidence of intracranial tumors in IRAN, a survey of 1500 Overified cases, Neurosurgery review 2, 1979, 67-71.
- 2- Annegeres, F. et al,: Epidemiologic study of primary intracranial neoplasms, Arch. neurology., Vol 33, April 1982, 217-219.
- 3- Barker. D. J.P., et al,: Epidemiology of primary tumors of the brain and spinal cord: a regional sruveyin southerm England, J. Neurol. Neurosurg. psychiatry. Vol. 39, 1976, 290-296.
- 4- Glassauer, Franz E,: Intracranial tumors in southesst ASIA, A review, Surg. Neurol, Vol 6, Oct 1976, 257-260.
- 5- Hashmat, M.Y., et al.: Neoplasm of the central nervous system, Incidence and population selectivity in Washington DC, Metropolitan area., Cancer 38: 2135-2142, 1976.
- 6- Maclaurin R., Pediatric neurosurgery, Grune & Stratton, 1982, 361-365.
- 7- Ohaegbulam, S.C., et al,: Intracranial tumors in Engu, Nigeria, Cancer: Vol 46, 2322-2324, 1980.
- 8- Rubin Philip,: Clinical oncology, Americar Cancer Society, 1983.
- 9- Rubinstein Lucien, J.: Tumors of the central nervous system, AFIP, 1985.
- 10-Russel D.S., Rubinstein L.J.,: Pathology of tumors of the nervous system, Eward Arnold LTD, 1977.
- 11-Salcman M.: The morbidity and mortality of brain tumors, Neurologic clinics, W.B. Saunders, Vol3, No: 2, May 1985.
- 12-Youman J.R.: Neurological surgery, W.S. Saunders, Vol 5, 1982.